

S tem se vračamo k naši začetni dihotomiji med argumentacijo kot nečim, kar se razvija v diskurzu, in argumentacijo kot nečim, kar se odvija v naših glavah. Omenili in analizirali smo že Ducrotov primer (I2) o toploti kot o dobrem argumentu za sprehod. Po tem ekskurzu (in zaradi njega) lahko z njim nadaljujemo. Točka, kjer smo končali, je bila, da je nekdo predlagal sprehod, rekoč:

(I2) Toplo je (Argument). Pojdiva na sprehod! (Sklep).

Na (I2) bi lahko odgovoril z (I2^{''}):

(I2^{''}) Toplo je, ampak sem utrujen.

Takšen odgovor lahko brez dvoma razumemo kot zavrnitev: v prvem delu argumenta sem se strinjal, da je toplo, s čimer sem se strinjal s svojim sogovornikom, da je toplo vreme dober (sprejemljiv, zadošten, ...) argument za predlog o sprehodu. Toda v drugem delu argumenta sem trdil, da sem utrujen, kar je bilo predstavljeno (razumljeno in sprejeto) kot močnejši argument, ki je razveljavil prvega in s tem zavrnil ponudbo o sprehodu. Toda, *zakaj* je drugi argument dal vtis, kot da je močnejši: ker utrujenost nasploh velja za močnejši argument kot toplota, kadar gre za sprehajanje? Ali pa bi morda na to lahko vplival sam vrstni red argumentov?

Izvedimo poskus in zamenjajmo vrstni red argumentov v odgovoru (I2^{''}), tako da dobimo:

(I2^{''''}) Utrujen sem, ampak je toplo. (kot odgovor na predlog o sprehodu)

Naša zavrnitev se je brez dvoma spremenila v sprejetje. Toda pri tej zamenjavi argumentov je zanimivo zlasti to, da je vse (kar zadeva »objektivno realnost« ali »dejstva«) ostalo povsem enako kot v zavrnitvi: vreme je še zmeraj toplo in jaz sem še zmeraj utrujen. Toda v prvem primeru sem ponudbo zavrnil, v drugem pa sem jo sprejel. Zakaj in v čem je razlika? Ali je mogoče, da sem drugače predelal informacijo, preden sem jo vtisnil v diskurz? Ali je morda moj sogovornec predelal drugače to, kar sem v dveh primerih vtisnil v diskurz? Ne bi mogel vedeti. Vse, kar vem (ali vsaj mislim, da vem), je to, da je veznik 'ampak' moral igrati pomembno vlogo v moji argumentaciji (kot je bila ubesedena in jo je slišal moj sogovornec). Najverjetneje je bil 'ampak' kot zaznamovalec nasprotja (in nasprotovanja) tisti, ki je obrnil argumentativno usmeritev celotnega argumentativnega niza od zavrnitve (v (I2^{''})) k sprejetju (v (I2^{''''})). Z drugimi beseda-